

Amazonka

Hop trop

Byly krásný naše ^A plány,
byla jsi můj celej ^{C#mi} svět, ^{Cmi,Hmi}
čas je vzal a nechal ^A rány,
^{Hmi}starší jsme jen o pár ^E let.

Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká. ^{E7}

®:

Nebe modrý zrca ^A dlí se
^{F#7} v řece, která všechno ^{Hmi} ví,
stejnou barvu jako ^A měly
^{Hmi} tvoje oči džino ^E vý.

Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4.

Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

®:

Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

®:

Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přisa ^A hám.

Blues o spolykaných slovech

Michal Prokop

^A Jasně, že ti dlužím spoustu ^D hezkejš slov
^A Se mnou děvče nemáš na ně ^G kliku ^D
^A Dávno už je umím všechny ^D nazpaměť
^{Cmaj7} Jenomže mi vážnou na ^D jazyku

Takový ty slova jako čmeláčci
Huňatý a milý s kaplou medu
Stokrát ti je v duchu šeptám do ucha
Ale znáš mě řečnit nedovedu

^{Emi} Tak mi promiň, děvče, však to ^D napravím
^A Můj ty smutku, já si dám tu ^{Emi} práci
^{F#mi} Vyklopím je všechny aspoň ^{Cmaj7} naposled

^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou
^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou
^D Až si pro mě ^{Emi} přijdou
^{Funeb} ^A ráci

Bude mi lehká zem

Petr Hapka

^C Mám pěknou sirku v zubech, ^{Gmi} krempu do čela
^A ^F bota zpuchřelá mi ^{G#} vrásky nedělá
^C jen tou svou sirkou škrtni ^G ať se ohřejem
Až ^C přikryje nás zem ^F tak už si neškrtnem

®:

^C Má, lásko, ^{Gmi} jen ty smíš kázat mi ^F nad
hrobem ^{G#}
^C Má zem pak ^G bude lehká, bude mi ^C lehká zem
Bude mi ^F lehká ze ^C m, aá ^{Gmi} á .. ^{Ami, F, Fmi}

Mám tu svá vysvědčení, pohlednici z Brém
A proti pihám krém, co s nimi čert je vem
Ten čert sám brzo zjistí že má v podpaží
moc těžké závaží a někde v poli rozpaží

®:

Tak dobré ráno milé myši v kostelích
tak ať vam chutná klíž všech křídel andělských
A dobrý večer sovo, která myši jíš
ptáš se zdali mi vzali zavčas spali
jářku, to si pís

®:

Už nemám ani klobouk, pluje povětrím
Jak zvony hledá Řím, či sebe sama, co já vím
Jen to že co mám tebe už tíží necítím
Áááá ..

®:

Cizinec

Greenhorns

^{Ami} Na kraji pouště slun ^{Dmi} cem spále ^{Ami} ný
^{Dmi} jí naše ^{Ami} malý mě ^E sto dřevě ^{Ami} ný,
jednoho dne, právě čas ^{Dmi} oběda ^{Ami} byl,
se ^{Dmi} na kraji ^{Ami} města jez ^E dec obje ^{Ami} vil.

Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

®:

^F Tu jeho tvář, tu kaž ^G dý z nás poznal,
^F na každém nároží ^C zatykač vlál,
^{Dmi} na něm cifra, za kte ^{Ami} rou by sis žil,
^E a přece nikdo z nás ^{Ami} nevystřelil.

Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez'
jeho stín šel za ním a za stínem děs.

Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

®:

On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Dneska je naposled

Michal Prokop

^{Ami} Dokud nám krev ^C prou ^D dí
^{Ami} a barvu má jak ^C víno ^D z Franci ^G e
je proti ^C nám kdo ^E nepi ^{Ami} je ^{C D}
^{Ami} kdo holku z klína ^C pus ^D tí
^{Ami} a nejí když se ^C před ním ^D prostře ^G stůl
na toho ^C vola ^E vemte ^{Ami} hůl ^{C D}
^F jámu si ^G kopá ^F kdo o vodě chce ^E žít
po nás ^{Ami} potopa ^{C D}

^{Ami} Jak rozkvetlý ^C kyt ^D ky
^{Ami} holky svoje ^C sukně ^D rozto ^G čí
plamínky ^C svíček ^E do o ^{Ami} čí ^{C D}
^{Ami} noc je ještě ^C mla ^D dá
^{Ami} mladý holky ^C krásný ^D jako ^G sen
a starý ^C báby ^E z kola ^{Ami} ven ^{C D}
^F jámu si ^G kopá ^F kdo o vodě chce ^E žít
po nás ^{Ami} potopa ^{C D}

Až přijde ^{Dmi} čas ^G v prach obrá ^C tí ^{Ami}
všechno cos ^{Dmi} miloval a ^F pro co jsi chtěl ^E žít
marně se ^{Dmi} ptáš ^G stejně ti nikdo nepo ^C ví ^{Ami}
jak dlouho ^{Dmi} ještě smíš ^F po tý cestě ^E jít
dneska je napo ^{Ami} sled ^{C D}

^{Ami} Víno už se ^C pě ^D ní
^{Ami} muzikanti ^C ladí ^D z pohá ^G rů
a když nena ^C ladí ^E neva ^{Ami} dí ^{C D}
^{Ami} kdybych prohrál v ^C kar ^D tách
^{Ami} poslední groš a ^C neměl ^D za co ^G pít
tak štěstí ^C v lásce ^E budu ^{Ami} mít ^{C D}
^F jámu si ^G kopá ^F kdo o vodě chce ^E žít
po nás ^{Ami} potopa ^{C D}

Jen jednou ^{Dmi} jít ^G po cestě ^C smíš ^{Ami}
ta cesta ^{Dmi} skončí tam kde ^F sám se zasta ^E víš
jen jeden ^{Dmi} svět ^G a jedno slunce hřeje ^C nás ^{Ami}
když padnou ^{Dmi} samý šestky ^F ráno vyjde ^E zas

Jen jednou ^{Dmi} jít ^G po cestě ^C smíš ^{Ami}
ta cesta ^{Dmi} skončí tam kde ^F sám se zasta ^E víš
jen jeden ^{Dmi} svět ^G a jedno slunce hřeje ^C nás ^{Ami}
když padnou ^{Dmi} samý šestky ^F ráno vyjde ^E zas
dneska je napo ^{Ami} sled ^{C D}

Dvakrát

Vlasta Redl

kapo 3

2x^{D, G, A}

^D Dvakrát dvě deci ^G přede mě ^A postavil ^D pán
^D Musel si přeci ^G všimnout ^A že jsem tu ^D sám
^D Dvakrát se uklonil ^G dvakrát ^A poděko ^D val
^D Skupina spustila " ^G Andulko ^A Šafářo ^D vá"

Ach to je muzika až se mi srdce svírá
Ještě že na dvojité Nelson dvakrát se neumírá
Od stolů vstávají ti co tu nejsou sami
Tak proč stojíš u mě dívkenko s květinami

Holky rty špulí na stébla v citrokolách
Všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán,
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně

®.: ^G A tak provlékám ^{G/F#} skrz to hlu ^{C/E} ché
^A velblouda i jehly u ^D chem
To jsem ^G netušil ^{G/F#} že je to tak
^E Náramně jednodu ^A ché ^G -é

To je ta pravá chvíle pro autogramy
Plaše se sklání a voní fialkami,
Raději jděte mi z očí tajemná Eurydiko
nějak dnes nesnáším pohled na krev a mlíko

^D áááá... ^G ... ^A ... ^{Hmi}

Samoto samoto laskavá domovino
Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé
Ať se smím loudat pár kroků za osudem

®.: A ona ať oči klopi
Ať se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

Ještě se třpytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo dohromady ?

Frankey Dlouhán

Nedvědi

^C Kolik je smutného ^F když mraky černé ^C jdou
lidem nad ^G hlavou ^F smutnou dála ^C vou
já slyšel příběh, který ^F velkou pravdu ^C měl
za čas ^G odletěl, ^F každý zapo ^C mněl

®:
Měl kapsu ^{G7} prázdnou Frankey Dlouhán
po státech ^F toulal se jen ^C sám
a že byl ^F veselej tak ^C každej měl ho ^G rád
^{G7} tam ruce ^F k dílu mlčky přiloží
a ^{Emi7} zase jede ^{Ami} dál a ^{Dmi7} každej,
kdo s ním ^G chvíli byl, ^F tak dlouho ^G se pak ^C smál

Tam, kde byl pláč,
tam Frankey hezkou píseň měl
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj
Frankův zpěv jde dál nocí s písni dál

®:

Tak Frankyho vám jednou našli přestal žít,
jeho srdce spí tiše smutně spí
Bůhví a za co tenhle smíšek konec měl
farář píseň pěl umíráček zněl

®:

Hrála mi Julii

Vlasta Redl

Byla ^G noc, na černou Ostravu ^{Dmi} sníh se tiše
snášel,
z baru ^{Ami} Fénix vedle divadla ^{Cmi} vyvádějí Miku ^D
láše,
nahore v ^G bufetu už se svítí, paní ^{Esus4} Květa dělá
hercům čárky,
a já ^{Ami} dole, už bez role, volám ^{Cmi} nahoru: "Kdo
měl ty ^D párky?"

®:

A ona ^G hrála mi Julii a ^{Dmi} hrála Desde ^G monu,
hrála ^{Ami} Roxanu, Taťánu, ^{Cmi} Médeu a Anti ^D gonu,
hrála ^G Dorotku, Justýnu, ^{Dmi} Ofélii, Messa ^{E7} linu,
a ^{Ami} já role ^{Hmi} podle ní bral ^{D4sus D}

Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat
kamarády,
stála s ním, naštěstí otočená ke mě zády,
tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už
nějak zkrátil,
ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné
mlátil.

*: A pak ^A konečně spolužák trhá ^{Emi} noc na devět
třídních ^A knih
a černá s ^{Hmi} bílou se usmívá, pane, pane, že jste v ^E
Blížencích?

Hleďme, ^A čas trhnul oponou, tak ^{Emi} ať si taky
trhne ^A nohou
se všemi ^{Hmi} dramaty a fraškami na tělo ^G milencům
za vý ^E lohou.

®:

Vždyť každá ^D hrála jen Julii a ^{Ami} hrála Desde ^D
monu,
hrály ^{Emi} Terezku, Dorotku, ^{Gmi} Justýnu a Anti ^A
gonu,
kdo by si ^D nezahrál pro trochu vzrušení,
konec ^{Ami} sázek jedna k mili ^D ónu,
a ^{Emi} já ani ^{F#mi} nezatleskal. ^G

^A Noc, Ostravou ^{Emi} sníh se snáší,
z ^{Hmi} baru se motají ^{Dmi} další Mikul ^E áši,
je ^A noc šestého, ^{Emi} prosinec rozdal ^A dárky
a ^{Hmi} nahore se pořád svítí,
tak křičím ^G do oken: "Já měl ty ^E párky!"

®:

A ona ^D hrála Julii ^{Ami} ,
Desde ^D monu ^{Emi} , Roxanu ^{Gmi} , A, D
Maryšu ^{Ami} , D Marfušu ^{Emi} , Kat'ušu ^{Gmi} ,
^A Cicciolinu ^D , Eyrovou ^{Ami} , D Makepeacovou, ^{Emi}
Bovaryovou ^{Gmi} , d' ^A Artagnanovou ^D ,
Popelku ^{Ami} , Zlatovlás ^{Emi} ku,
Jasně ^{Gmi} ku, ^A ježibabu ^D ..

Já jsem nákej stounavej

Svatopluk Karásek

R:/:Angel ^D rolled The ^{A7} Stone a ^D way:/
Early ^G on The Easter Sunday ^D Morning
Angel ^D rolled The ^{A7} Stone ^D away

R:/:Já jsem nákej stounavej:/
že v mém životě všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

A tak jsem šel za farářem,
říkám máš-li lék mi dej.
Ty o lásce stále jenom mluvíš,
já nejsem moc hloubavej.

R:

Mám se večer učit řeči
neb čist román klasickéj.
Nakonec si zas prohlížím porno,
z toho já jsem stounavej.

R:

Půl roku loď v lahvi stavím,
lepím špejle je mi hej.
Včera večer švih jsem lahví o zem,
já jsem nákej stounavej.

R:

4V práci se chci zastat pravdy,
pak si řeknu pozor dej.
Zase držím hubu na špagátě,
z toho já jsem stounavej.

Jdem zpátky do lesů

Pavel Lohonka Žalman

^{Ami7} Sedím na kolejích ^D které nikam nevedou ^{G, C,}
^G

koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou

Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu ^{G, Emi}

Jen ty ^{Ami} nejdeš holka zlatá ^D kdypak já tě dostanu
^{G, D}

®:

^G Z ráje my vyhnání ^{Emi} z ráje, kde není

už ^{Ami7} místa ^{C7} prej něco se ^G chystá ^D

^G Z ráje nablýskaných ^{Emi} plesů jdem zpátky
do ^{Ami7} lesů. ^(C) Za nějakej ^G čas ^(D)

Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe

málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe

Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí

i pes kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí

®:

Už tě vidím z dálky jak mávaš na mě korunou

jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou

Zabalíme všechny co si dávaj rande

za branou, v ráji není místa možná v pekle se nás
zastanou

Jednou mi fotr povídá

Ivan Hlas

^A Jednou mi fotr ^{A7} povídá

^D zůstali jsme už sami dva,

že ^E si chce začít taky trochu žít. ^A

Nech si to projít palicí

a nevracej se s vopicí

snaž se mě hochu trochu pochopit.

®:

Já ^E šel, šel dál baby, ^A kam mě pán bůh zval

já ^E šel, šel dál baby a ^{D7} furt jen tancoval.

Na ^A každý divný hranici, ^D na policejní stanici,

^E hrál jsem jenom Rock'n Roll for You. ^A

Přiletěl se mnou černej čáp,

zobákem dělal rockin' klap

a nad kolípkou Elvis Presley stál.

Obrovskej bourák v ulici,

po boku krásnou slepici

a lidi šeptaj přijel nějakej král.

®:

Já šel

Pořád tak nějak nemohu,

chtít štěstí za nohu

a nemůžu si najít klidnej kout.

Blázniví ptáci začnou rvát

a nový ráno šacovat

a do mě vždycky pustí silnej proud.

®:

Tak jsi šel, šel dál baby

Ještě jedno kafe

Robert Křestán

Máš ^{Gmi} sladkej dech a oči, kterým ^F patří svatozář,

a ^{D#} vlasy máš jak hedvábí, když je ^{D7} vhodíš na
polštář,

ale ^{Gmi} já se o tvou lásku ani ^F vděčnost neprosím,

ty ^{D#} děkuješ jen hvězdám a jseš ^{D7} věrná jenom
jim.

®:

^{D#} Ještě jedno kafe bych si ^{D7} dal,

^{D#} ještě jedno kafe, kruci ^{D7} nál, než pojedu ^{Gmi} dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh

a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,

a taky házet nožem a držet pospolu

a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

®:

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet

a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,

a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,

jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

®:

John Hardy

Greenhorns

^G John Hardy, to byl malej chudinka,
^{Emi} měl za pasem pár boucha ^G ček,
v západním pohraničí chlapa voddělal,
^{Emi} chtěl utýct ^D bez voplejta ^G ček.
^G chtěl utýct ^D bez voplejta ^G ček

John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
\\: "Rozdejte taky Hardymu!" :\\

John Hardy čtyři karty vytáhnul,
a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank
\\: a John mu pomoh' do rakve. :\\

Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trať,
najednou cítí ruku šerifa:
\\: "Já musím želízka ti dát!" :\\

Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední:
\\: \\: "Pravdu má jenom bouchačka! :\\ :\\

House Of The Rising Sun

předehra:

Ami C D F Ami E Ami E

There ^{Ami} is a ^C house in ^D New Orleans ^F
They ^{Ami} call the ^C Rising ^E Sun
And it's ^{Ami} been the ^C ruin of ^D many a poor ^F boy
And ^{Ami} God I ^E know I'm ^{Ami} one ^{C D F Ami E Ami E}

My mother was a tailor
She sewed my new blue jeans
My father was a gambler' man
Down in New Orleans

Now the only thing a gambler needs
Is a suitcase and a trunk
And the only time he'll be satisfied
Is when he's all a-drunk

Oh mother, tell your children
Not to do what I have done
Spend your lives in sin and misery
In the house of the Rising Sun

Well I've got one foot on the platform
The other foot on the train
I'm going back to New Orleans
To wear that ball and chain

Well there is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
And God I know I'm one

Hruška

Čechomor

Sto ^D jí hruška v ši ^A rém poli
vrš ^D ek se jí ^G ze le ^A ná
/: Pod ní se pase kůň vraný
pase ho má milá :/

Proč ^D má milá dnes ^A pásete
z ve ^D čera ^G do rá ^A na
/: Kam ^D můj mi ^G lý po ^A jede ^D te
já poje ^A du s v ^D áma :/

O ^{D/D} já pojedu ^{A/D} daleko
přes ^{D/D} vody ^{G/D} hlubo ^{A/D} ké
/: Kéž ^{D/D} bych byl ^{G/D} nikdy ^{A/D} nepoz ^{D/D} nal
panny ^{A/D} černoo ^{D/D} ké :/

Krajina posedlá tmou

Jiří Suchý

^E Krajina ^A posedlá ^E tm ^A ou, ^E vzpomínky ^A do
sedla ^E zvo ^A u ^E
nutí mě vrátit se ^{H7} tam, kde budu navěky sám
Kde místo úsměvu ^E tvých ^{G#} čeká jen řada snu z ^A
lých ^{Ami}
namísto lásky nás ^E dvou ^A k ^E rajina po ^{H7} sedlá tm
^E ou ^{A, E}

Když západ v očích mi plál, s tebou jsem naposled
stal
i když jsi čekala víc, přijel jsem tenkrát ti říct
že mám té na každý pád jedinou na světě rád
A pak jsem zase jel dál, když západ v očích mi plál

Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem měl touhu se
smát
když cestou řekli mi Joe, ta nikdy nebude tvou
Ze láska zmizí jak dým to dneška proklatě vím
Jedno však musím se ptát, proč jsem se vracel tak
rád

Krajina větrných mlýnů

Kamelot

Ami Ahoj Fmaj7 Pegi,
G jak dlouho Emi7 jsem tě nevi Ami děl, Fmaj7, G, Emi
Ami tají Fmaj7 ledy,
G vítr by no Emi7 vou trávu sel, Ami, Fmaj7, G, Emi
Dmi uvidím A+ někdy úsměv F tvůj Emi7
a C uslyším smích, co E7 slyším jak dřív.

Přichází čas, kdy struny hrají v mol,
někde je kaz, sháníš si náplast na svůj bol,
jakkak jsi dlouho neviděl
orla u zátoky, žiješ nudný roky.

®: Je F opuštěná krajina G větrných C mlýnů
a F nalezená je G pravda, co jsem ti C říkal. C7
Je F zahalená do staré G pavučiny C slibů, A7
věrných Dmi7 kamarádství, G přísah a souhla Ami/F
sů.

Bud' tedy zdrav, za čas jak víno dozrajem,
a za mořem, tam, těžko si spolu zahrajem,
dopis má končit v naději,
takže ahoj Pegi, znova tají ledy.
®:

Lovec Amorů

Epy De Mye

G Pokud se vám u ženských d D nes a denně nedař
Emi, C, D ě
G a v tomletom odvětví D cejtíte se žabař Emi, C, D i
C budíte se v noci v C/H bouři na v Emi oru
F zavolejte B lovce Amo G rů.

®: G Tuny Amorů topí v Hmi laboru
Emi v takovém tom oranžov D ém
jak je G lynčuje jak je z Hmi menšuje
navěs C í je n D ad betl G ém.

Jestli máte na nákou zrovna ted'ka spadeno
ale cítíte že příliš na srdce je kladeno
a kariéra volá stoupat nahoru
je tu pro vás lovec Amorů.

®: Tuny Amorů ...

Měl sem třeba kámoše co tři roky to s jednou táh
luxoval a umejval a málokdy si na ni sáh
a pak jednou při žehlení došel k názoru
že objedná si lovce Amorů.

®: Tuny Amorů ...

A jesti si myslíš že ty máš svou ženu zvládnutou
miluje tě nežárli na televizi zapnutou
tak to máš doma nejspíš pěknou potvoru
a vyléčí tě lovec Amorů.

®: Tuny Amorů ...

Milada

Epy De Mye

capo I

C# G# Bm F#

C# Je půl třetí ráno
G# a mně je dáno,
ještě Bm posledních pár minut a pak dost,
F# pak mě moji vlastní lidi pošlou na C# věčnost.

G# Bm F#

Můj život tekla proudem
a před svým vlastním soudem
moje svědomí se nebojí
a život před Bohem snad ob stojí.

Někdy hladil jako samet
jindy s námi pěkně zamet,
ale byl skutečný a bez příkras
a dala bych ho ještě jednou a pak znova a pak zas.

G# Tísíckrát ohraný F# scénář G# odmítám před vámi
Bm číst,
G# odmítám odejít F# ve lži, od G# mítám nenávist.
F#

C# G# Bm F#

Je půl třetí ráno
a mně je dáno,
ještě posledních pár minut a pak dost,
pak mě moji vlastní lidi pošlou na věčnost.

Je půl třetí ráno
a mně je dáno,
ještě posledních pár minut a pak dost.

Mississippi blues

Pacifik

^{Ami} Říkali mu Charlie a ^{Dmi} jako malej kluk ^{Ami}
kalhoty si ^G o plot rozt ^{Ami} rhal,
^{Ami} říkali mu Charlie a ^{Dmi} byl to Toma vnuk, ^{Ami}
na plácku rád ^G košíkovou ^{Ami} hrál.
^C Křídou kreslil po ohradách ^F plány dětskejš snů,
^{Dmi} až mu jednou ze tmy řekli, ^{E7} konec je tvejch
dnů,
^{Ami} někdo střelil ze zadu a ^{Dmi} vrub do pažby vryl,
nikdo ^{Ami} neplakal a ^G nikdo nepro ^{Ami} sil.

®:

Missi ^C ssippi, Missi ^{Ami} ssippi, ^F černý tělo ^G nese
říční ^C proud,
Missi ^C ssippi, Missi ^{Ami} ssippi, ^F po ní bude ^G jeho
duše ^C plout.

Říkali mu Charlie a jako každej kluk na trubku
chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk, uměl se i
policajtům smát.
Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít,
že si do něj někdo střelí, jak do hejna hus, netušil a
neví, řeka zpívá blues.

®:

Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues, ve
kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus, jako
slepý na kolejích stál.
Nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí, kdo vyléčí
rány, smaže prokletí.

®:

Mochomůrky

Milan Hlavsa

^C Člověk ze zoufalství ^F snadno pomate se ^{F G}
Muchomůrky bílé budu sbírat v lese

Muchomůrky bílé bělejší než sněhy
Sním je k ukojení své potřeby něhy

Neprocitnu tady, až na jiným světě
Muchomůrky bílé budu sbírat v létě

Mochomůrky – Jdi spát

^C Nejlíp ^G se tak ^F natáhnout,
^F pak maso ^F z boxu ^C vytáhnout
a ústy nacpat žaludek,
pak mlátit klackem do trubek,
mít postel jednou na stropě
a obraz viset ve sklepě
a v rukou mačkej citrony
a v uších sladký bonbony
a stromy svítěj místo lamp
a pak že lidi musej spát,
musej spát, musej spát,
musej spát, musej spát.

Montér blues

Vlasta Redl

^{Ami} Jó, taky jsem hrával ty ^D hle výškové práce,
^C to není ^E žádná ope ^{Ami} ra, ^E
^{Ami} celý den viset ^D jak na oprátce,
^C tak voní chleba monté ^E ra.

Montuju ^F potrubí ^{F/E}, mosty a ^{Dmi7} přehra ^G dy,
sotva ^C kdy upa ^{C/H} dám do téhle ^{C/B} nála ^{A7} dy,
když nepomáhá ^{Dmi} vodka ani ^{Fmi} džus ^G s.

Jsem velký hříšník, proto mě měla tolik ráda,
a zestárla dřív, než dospěla,
a tak nejvýš, jak umím, vážu si padák,
i kolem křížů kostela.

Řek' jsem jí: holka, všechno ti vydrží tak dlouho,
jak dlouho to k tobě putuje,
ale co je navždy, to nepříjde nikdy,
protože prostě to tu je.

Montuju potrubí, mosty a přehrady,
jen občas upadám do téhle nálady,
když nezabírá vodka ani džus,
^{Ami} tak dobře, dobře, dobře, dej to sem, já ^E zahraju
blues.

Nedělej ^{Ami} na mě ty psí oči, já znám tu ^D Stairway
do nebe,
mě už ^{Ami} dnes těžko přechočíš, tohle ^{A7} fakt není
pro tebe.

Znám taky blues ^F pána, ^{F/E} co se ^{Dmi} toulá
světem ^G sám,
blues čtyř ^C stěn, ^{C/H} žen, prázdná, ^{C/B} které ob ^{A7}
jímám,
blues, které ^{Dmi} dávno už musím umět ^{Fmi} hr ^G át.

Když zavřu oči, vidím zas holky z první řady
a kolem nich místní šumaře,
od sloupu k sloupu jim natahuju struny
na krásné modré kytáře.

Montuju potrubí...

Na kolena

Ivan Hlas

Táhněte ^C do háje - všichni ^{Ami} pryč
Chtěl jsem jít ^C do ráje a nemám ^{Ami} klíč
Jak si tu ^C můžete takhle ^{Ami} žrát?
Ztratil jsem ^F holku, co jí mám ^G rád

Napravo, ^C nalevo nebudu mít ^{Ami} klid
Dala mi ^C najevo, že mě nechce ^{Ami} mít
Zbitej a ^C špinavej, tancuju ^{Ami} sám
Váš pohled ^{Dmi} káravej už dávno ^G znám

Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na
kolena ^C Já, já, já

Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na
kolena ^C Já, já, já

Pořád jen: ^F Na kolena, na kolena, na kolena, na
kolena

^C Je to ^{Ami} tak a vaše ^F saka vám posere ^G pták

Cigáro do koutku si klidně dám
Tuhletu pochoutku vychutnám sám
Kašlu vám na bonton, Bejby si chytřej chlap
Sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav

Pořád jen:
Na kolena, na kolena ...

Pořád jen:
Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena
Je to tak, tenhleten barák vám posere pták

Nad stádem koní

Buty

^D Nad stádem ^{A4,A} koní
^{Emi} podkovy ^G zvoní, zvoní ^D
černý vůz ^A vlečou ^{Emi}
a slzy ^G tečou
a já vo ^D lám:

Tak neplač můj kamaráde
náhoda je blbec když krade

Je ^D tuhý jak ^A vecka
a řeka ho zpla ^{Emi} ví
Máme ho ^G rádi
No tak ^C co
(no) tak ^G co
(no) tak ^A co

Vždycky si přál
až bude popel
i s kytarou, hou
Vodou ať plavou
jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou

až najdeš místo
kde je ten pramen
A kámen co praská
Budeš mít jisto
Patří sem popel
a každá láska
No tak co
(no) tak co
(no) tak co

Nad stádem koní
podkovy zvoní zvoní
černý vůz vlečou
a slzy tečou
a já šeptám

Vysyp ten popel
kamaráde
do bílé vody vody
Vyhasnul kotel
a Náhoda
je Štěstí od ^G podkovy

Vysyp ten ^D popel / Heja hej
^A kamará ^G de / Heja hej
do bílé ^D vody ^A vo ^G dy / Heja hej
Vyhasnul ^D kotel / Heja hej
a ^A Náhoda ^{Emi} je / Heja hej
Štěstí od podko ^G vy / Heja hej

Nejlíp jim bylo

Mňága a Žďorp

kapo 3.pražec

nejlíp jim ^C bylo ^{Fmaj7}
^C když ^{Fmaj7} nevěděli co ^C dělají ^{Fmaj7, C, Fmaj7}
jenom se ^G potkali
^F a neznělo to ^C špatně ^{Fmaj7}

tak se snažili
a opravdu si užívali
jenom existovali
a čas běžel skvěle

^F nechám si projít ^C hlavou
^G kam všechny věci ^{Ami} plavou
^F jestli je všechno jen ^C dech
^G tak jako kdysi v noci
^{Ami} spolu potmě na schodech ^{C, Fmaj7}

pak se ztratili
a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě

a když se vrátili
už dávno nehořeli
jenom dál usínali
chvíli spolu - chvíli vedle sebe

nechám si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

nechej si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

Nikdy nic nebylo

Sto Zvířat

Nikdy jsi ^{Gmi} nebyla - a naše seznámení
Proběhlo ^{D#} má milá - před kinem který není
Nepil jsem ^C Tequilu - a ne že bych se šklebil
^F Netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl

Nikdy jsem ^{Gmi} neříkal - kolik mě čeká slávy
Nehrála ^{D#} muzika - ze který jsem se dávil
Nechtěl jsem ^C na závěr - Ti vyblejt celej život
^F a ztratit charakter a všechno oběživo

®:

Nebylo ^{Gmi} nic - já jen ^B kdybys měla chvíli
^C můžem si někam ^{Gmi} sednout
Nebylo nic - pár ^B let jsme spolu nemluvili
^C a předtim taky ani ^{Gmi} jednou

Nikdy nic nebylo - noc jako horská dráha
Vsadím se o kilo - že prostě nejsi drahá
Je to jen chiméra - a žádný že jsem brečel
a měl jsem hysterák - ty už mi neutečeš

Scénář se nekoná - my dva ho nenapsali
a někdo místo nás - prázdněj papír spálil
nic není ani já - ani tvý zlatý oči
jen jsme šli na biják - co nikdo nenatočil

®:

Gmi, D#, C, F

Nikdy jsi nebyla - a naše seznámení
Proběhlo má milá před kinem který není
Nic není ani já - ani tvý zlatý oči
jen jsme šli na biják, co nikdo nenatočil

Omnia vincit Amor

Klíč

^{Dmi} Šel pocestný kol ^C hospodských ^{Dmi} zdí,
^F přisedl k nám a ^C lokálem ^F zní
^{Gmi} pozdrav jak svaté ^{Dmi} přikázá ^C ní:
^{Dmi} Omnia ^C vincit ^{Dmi} Amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
Omnia vincit Amor.

Ref: Zlat'ák ^F pálí, ^C nesleví ^{Dmi} nic,
štěstí v ^F lásce ^C znamená ^F víc,
všechny ^{Gmi} pány ^F ať vezme ^C d'as! ^A
^{Dmi} Omnia ^C vincit ^{Dmi} Amor

Já viděl zemi válkou se chvěť,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč -
Omnia vincit Amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
Omnia vincit Amor.

Ref: Zlat'ák pálí...

Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
všechno přemáhá láska."

Ref: Zlat'ák pálí...

Ted' s novou vírou obcházím svět,
má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím tou větou všech vět:
Omnia vincit Amor.
Omnia vincit Amor...

Pět policajtů

Jablkoň

^{Dmi} Něco se mi snaží ^B dostat do hlavy
^C čekám až to celník ^A rozum odbaví
^{5 Dmi} policajtů do služby je ^B připraveno hned
pro ^C tože já mám v hlavě po ^F hromadě všech ^E pět

®.: ^{Ami} Volává mě ^{Dmi} něco ^G co prý stojí ^C za ^E to
ale ^{Ami} jakpak to mám ^F uslyšet když ^E slyším jen ti
^{Ami} cho

Chtěl bych mít to něco co prý stojí za to
ale jakpak to mám uchopit když nemá to ucho

Jak ráno den dveře světu otvírá
cosi ve mně mluví a nejsem to já
⁵ policajtů okamžitě vchází do domu
a už mě zase vedou zpátky k rozumu.

®.:

Večer už mám pokoj policajti spí
opatrně čekám zda se to objeví
⁵ policajtů procitá a hned se vrací zpět
a tak mám zase v hlavě pohromadě všech pět.

®.:

Něco ve mně klíčí jako obilí
ministerstvo vnitra shání posily
⁵ policajtů přestává už otravovat vzduch
na povel je totiž má ministr vnitra Bůh.

®.:

Pojďme se napít

Robert Křestán

^{F#mi} Pěkně ^{Emi} tě ^D vítám, ^G lá ^A sko ^D má
^D Tak trochu ^{F#mi} zbitá, a ^G víc ^{F#mi} soukro ^A má. ^G
^{F#mi} Pěkně ^{Emi} tě ^D vítám, a ^G čemu vděčím
^{F#mi} Za tak vzácnou ^{Hmi} chvíli, ^G jed ^{F#mi} nou ^{Emi} za
^D sto ^A let. ^G

®:

^{F#mi} Pojďme ^{Emi} se ^D napít
^D Pojďme se ^G napít ^{F#mi} ^{Emi}
^G Ať ^D nám mají ^{Emi} z čeho ^G slzy ^D týct

^D Pojďme se napít
^D Pojďme se ^G napít ^{F#mi} ^{Emi}
^G Ať ^D nám mají ^{Emi} z čeho ^G slzy ^D týct

^{F#mi} V nohách ti dřepí, bílej pták
Už nejsme slepí, a zlí - naopak.
Už nejsme slepí, a rozdejchaní
Jako když se spěchá, bránou vítězství.

®:

^{F#mi} V očích ti svítí, a sládne dech
A něco k pití, tu ční na stolech
A něco k pití, a nespíchej
Stoletá má lásko, když už nemáš kam.

®:

Pražskej démon

Vítkovo Kvarteto

^{Ami} Kam jde ten blázen
^F s tím černým futrálem?
^G Chodí tu kolem,
je lehce ^{Ami} uhlazen.
Vždy každý úterý před plotem postojí,
pak na zahrádce keř ubohý
Není to Verdi, ne Stradivari,
ne Paganini, jen nějaký bigbít
Přichází z Malešic, z té čtvrti pochybný,
na moji zahrádku nedbá nic.

®.: 4x ^{Ami} A je to on, je to on, Pražskej ^G démon,
ten ^{Ami} démon.

Je to on, je to on, ten ^{G#} démon...

1.

®.: 5x

Psáno na březové kůře

Kamelot

Gadd9 – 005435

Gsus2 - 000222

Hmi G D A

Hmi Čpěl zas^G kouř a^D prsty mě^A zábly přes^{Hmi}
palečni^G ce,^{D, A}
na^{Hmi} jazyku^G souš mě^D trápila^A žízní až^{Hmi} do
vesnice^{G, D A},
na bun^{Emi7} dě fleky starý několik let,
a po^G kapsách tabák od cigaret,
co už neko^{A7} urím.

®: Zas^D píšu na kůru březo^{Hmi7} vou,
Tvůj monogram a^{Gadd9} nevím,
že jiný jméno^A máš,^{A7}
zas^D cítím, to chvění na no^{Hmi7} hou,
za sáčku sirky^{Gadd9} lovím,
a Ty oheň rozdmý^A cháš.
Jako^{Gsus2} dřív se ptej, když nejsi,
se mnou u skal, kde to^{Hmi} znáš.

Pak do hospody mě vyhostil mráz, to přituhlo víc,
a v dálce body, přejezd a trať, kamsi do Rapotic,
zas držím Ti židli, tam u věšáků,
a na pivo jdou strejcové od vlaku,
tak už pospíchej.

Ptáci

Krausberry

+sus4

A dívám se n^{C#mi} a nebe
a vidím t^G ři černý p^{F#} táky
A jeden je od^{C#mi} tebe
a druhej o^G d tvýho^{F#} bráchy
A třetí je^{C#mi} největší
G a nejvíš^{F#} lítá
A nikdo ho^{C#mi} nevidí
G anebo to jen^{F#} říká

Dívám se na nebe
a vidím tři černý ptáky
jeden je od tebe
a druhej a druhej taky
třetí je největší
a nejvejš lítá
nikdo ho nevidí
C anebo je^H zticha

®:
G Nikdy^D neuvi^A díš, kam lítá
G nikdy^D neusly^A šíš, co říká
G nikdy^D nepocho^A píš, jseš zticha
G nikdy^D nepocho^A píš

Půlnoční

Václav Neckář

C2 - 032033

1x D G A

D Jedu domů po trati, jedu přes kop^G ce^A
D za okny padá, padá sníh, budou Váno^G ce^A

Chmury, trable starosti nechal jsem ve městě
Slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele

©: ale^D lůja, ale^{Hmi} lůůůů^G ja^A

Ježíš na kříži ztrápený, občas se usměje
Na ty, co v zázrak uvěří, na ty co zpívají

©: ale^D lůja, ale^{Hmi} lůůůů^G ja^G

Beránku^D náš, ^A na nebe^{Hmi} sích^G
Stůj při^D nás, ^A až přijde^{C2} tma^G

©: alelůja, alelůůůůja

Stojím v prázdném kostele, hvězdy nade mnou
Z kříže zbyl jenom stín, ale přesto slyším

©: alelůja, alelůůůůja

Beránku^D náš, ^A na nebe^{Hmi} sích^G
Stůj při^D nás, ^A až přijde^{C2} tma^G

Beránku^D náš, ^A na nebe^{Hmi} sích^G
Neopouštěj^D nás, ^A až začnem se^{C2} bááát^{G/E} bááát

©:

Rána v trávě

Žalman

Capo 3

®:

Ami Každý ráno boty ^G zouval
Ami Orosil si nohy v ^G trávě
Ami Že se lidi mají rádi ^G doufal
Ami A pro ^{Emi} citli ^{Ami} právě
Každý ráno dlouze ^G zíval
Ami Utřel čelo do ru ^G kávu
Ami A při chůzi tělem semtam ^G kýval
Ami Před se ^{Emi} bou sta ^{Ami} sáhů

C Poznal ^G Mora ^F věnku ^C krásnou
Ami a ví ^G nečko ^C ze zlata
V Čechách ^G slávu ^F muzi ^C kantů
Ami Uma ^{Emi} zanou ^{Ami} od bláta.

®:

Toužil najít studánečku
A do ní se podívat
By mu řekla proč holečku
Musíš světem chodívat

Studánečka promluvila
To ses musel nachodit
Abych já ti pravdu řekla
měl ses jindy narodit.

®:

S cizí ženou v cizím pokoji

Petr Hapka

Hmi, Emi, F#

^D S cizí ženou v cizím pok ^{F#7} oji
^{Hmi} zdá se, že tu pro mě ^{F#7} končí jeden ^D flám,
na to kde se začal marně ^{F#7} vzpomínám,
js ^{Hmi} em jak vagón, když ho odpojí. ^{F#7}

^G S cizí ženou v cizím ^{H7} pokoji,
kd ^{Emi} yž jsme jednou tady, ^{H7} tak by nemě ^G lo
^G být tu jinak nežli pěk ^{H7} ně veselo,
^{Emi} proč oba dva teda ^A chcem zívat až běda.
^D Jsme jak zašlí svatí v or ^{F#7} loji,
^{Hmi} já a cizí žena v ^{F#7} cizím pokoji ^D - na ^{F#} na ^{Hmi}
na ^{F#} na ^{Hm, F#m, Em, F#7}

S cizí ženou v cizím pokoji,
tam kde starý fikus tiše uvažá,
ani on už není, co byl za mlada,
takhle skončí, kdo se spokojí
s péčí ženy v tomhle pokoji,
kdo mě zná ten řek by to je k nevíře,
budík, který tiká na dně talíře,
ten jako by věřil a nestranně měřil
kdo se bojí a kdo nebojí,
když je s cizí ženou v cizím pokoji.

S cizí ženou v cizím pokoji
nějak nejsem ve své kůži, řekl bych,
snad tu schází něha, snad tu schází hřích,
nejspíš mi tu schází obojí.
S cizí ženskou v cizím pokoji
proč jsem předně vůbec a proč v pyžamu,
proč se dívám, jak jí zbytek salámu,
fůj, proč neřeknu madam, tak sbohem já padám.
Vidím, že to za moc nestojí,
sbohem cizí matko v cizím pokoji.

Proč ta žena v tomhle pokoji
mi však tolik známá připadá,
stejně jak ten pokoj, jak ta nálada,
jako rána, co se nehojí.
S cizí ženou v cizím pokoji
už jsem dlouho nebyl, já to nějak splet,
byl jsem tam, kde bydlím nejmíň dvacet let
a to co mám v domě je rozhodně pro mě.
Stejně jako chůze v postroji
jsem tu se svou ženou ve svém pokoji.

Sluneční hrob

Blue Effect

Usínám a chtěl bych se vrátit o nějaký ten rok zpátky
Být zase malým klukem který si rád hraje a který je
s tebou

Zdá se mi to moc let
já byl kluk kterej chtěl
znáti svět s tebou jsem si hrál

Vrátím se a chtěl bych rád
být s tebou zavzpomínat
mám tu teď zprávu zlou ^{E E7}

®:
^{C#mi} Su ^{D#mi} chá ^A hlína ^{G#mi} ta ^{F#mi7} dy
^{C#mi} bez ^{D#mi} kví ^A tí ^{G#mi} bez ^{F#mi7} vody
^{G#mi} já na ni pokle ^{F#mi7} kám
^{G#mi} vzpomínkou poc ^{H7} ta se vzdává

Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů
já teď vím
věrný zůstanu
sólo ^{Emi} , ^{F#mi7} , ^{G#mi} , ^{F#mi7} ...E, E7

®:

Loučím ...
... zůstanu

Nemohu spát probouzím se a zase se nemohu
ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky
Bejt zase malým klukem který si rád hraje a který je
s tebou ^{Emi}

Sovy v mazutu

Tři Sestry

^G Tak jsme byli včera ^D na Portě ^C , ^D
a když jsme se vraceli cestou domů,
tak jsme viděli dřevorubce,
jak poráží strom a ten strom plakal...

Proč medvěd pláče v dutině stromu,
veverky v depresi v hloží sedí,
květiny vadnou i tremp ztratil žracák,
trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

Protože hů a hů a hů,
sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

Hajný jde sklesle lesní tišinou
a cestou sbírá umrlé zmije,
včera byl na Bábě a neví, čím jsou,
jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

Protože hů a hů a hů, sovy v mazutu houkaj,
hů a hů a hů, úplně blbě koukaj.

Starej pán

Petr Skoumal

*: ^C Starej pán sedí a ^{E7} poslouchá jazz
a z ^{Gmi6} dá se mu, jako by to ^{A7} bylo ^{Dmi} dnes,
^{Fmi6} jako by zase ^C u baru ^{Ami} stál
a ^{D7} na pódiu ^{Fmaj7} Django ^{E7} hrál.

®: ^{Ami} Starej pán sedí a ^{E7} poslouchá jazz
a zdá ^{Gmi6} se mu, jako by to ^{A7} bylo ^{Dmi} dnes,
^{Fmi6} starej pán sedí a ^C poslouchá ^{A7} jazz
a ^{D7} na desce se ^{G7} točí ^C pes.

1. Jó, ^{E7} ráno si vzal čistý ^{Ami} ponožky
a ^{E7} zajel si do Paříže bez ^{Ami} doložky,
^{E7} jezdilo se z Wilsonova ^{Ami} nádraží
a ^{Fmi6} neměli jsme v kufru žádný záva ^{G7} ží, jé. ®:

Jó, to tenkrát ještě žila naštestí
ta slečna z Fügnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé. ®:

Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

®: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Sto kroků samoty

Jarret

hmi A G emi f#mi hmi

hmi A G emi f#mi hmi

hmi Slunce rozpaluje Jeruzalém
A který je na dvě půlky rozdělen
G u zdi nářků stojíš
emi polykáš f#mi slzy a hmi prach

Město dvou bohů, tak to je náš svět
moje žalmy znáš už nazpaměť
a i já mám z tých modliteb strach

Říkáš G nevadí A hmi f#mi
G veř si čemu A chceš a zůstaň se mnou hmi dál

a já G nevím, proč to A říkám hmi f#mi
proč se sebe v G tobě A zříkám
proč to D nevydržím

hmi A G emi f#mi hmi

hmi A G emi f#mi hmi

Nechci mluvit, ublížila jsem dost
sto kroků samoty jdeš po střepech bos
věčně zdůvodňuje
ten kdo nevěří

Něco mi říká všeho nech a běž
tónem jak příkázání nezabiješ
chci to říct
radši počkám až se sešerí

Říkáš nevadí
veř si čemu chceš a zůstaň se mnou dál
a já tuším, proč to říkám
proč se sebe v tobě zříkám
proč to nevydržím

G Všechny A slova co D znám
za G jedno gesto A rozpro D dám
G jedno A gesto – tvůj hmi palec f#mi dolů
G toho se snad nedoč E kááám E A

H Óó... c#mi ó... g#mi óó...

A veř si čemu H chceš a zůstaň se mnou c#mi dál
a já A vím, proč to c#mi říkám g#mi
proč se sebe v tobě A zříkám
H proč to E nevydržím

Strom kýve pahýly

Sklep

C Když slunce Dmi zapadá, tak C moje nál F ad G a
kl C esá, Dmi, C, F, G
C strom kýve Dmi větvemi, přit C elem on je F m G i,
ples C, Dmi, C, F, G á,
C já však mám v duši žal, če Dmi rt ví, kde se tam
vzal,
te C pe, te Dmi pe, tep C e, tep F e. G

@.: C Strom kýv Dmi e pahýly, chtěl C bych jen na ch
F víli tebe,
C strom kýv Dmi e pahýly, chtěl C bych jen na ch F
víli tebe,
C rosu mám Dmi v kanadách, v mých C černých
kanadác F h zebe,
C rosu mám v Dmi kanadách, v mých C černých
kanadác F h zebe.

Znám dobře kůru lip, té dal jsem kdysi slib mlčení,
znám řeč, již mluví hřib, sám jako jedna z ryb jsem
němý,
však lesy, ty mám rád, tam cítím se vždycky mlád,
vždycky líp, vždycky líp, vždycky líp, vždycky líp.

@.: Strom kýve pahýly...
/: Strom kýve pahýly, chtěl bych jen na chvíli tebe :/
4x

Šípková Ruženka

Jiří Schelinger

Ještě ^{Gmi} spí a spí a spí zámek ^F šípkový
^{Gmi} žádný princ tam v lesích, ^{Dmi} ptáky neloví
Ještě spí a spí a spí dívka zakletá
u lůžka jí planá růže rozkvétá
^B To se ^C schválně dětem ^{Gmi} říká
^{D#} aby s ^F důvěrou šli ^B spát, klidně ^{Dmi} spát,
že se ^{Gmi} dům probou ^F zí
a ta ^B kráska procí ^{D#} tá
Zatím ^{Cmi} spí tam ^{Dmi} dál, spí tam v ^{Gmi} růžích.

2.

Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji zachrání
kdo si dívku pobledlou vezme za paní.
Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám
žádný princ už není, musíš tam jít sám.
To se schválně dětem říká
aby s důvěrou šli spát, klidně spát
že se dům probouzí a ta kráska procítá
Zatím spí tam dál, spí v růžích.

^{Gmi} Musíš přijít ^F sám,
nesmíš ^B věřit pohád ^{D#} kam
^{Cmi} čeká dívka ^F dál, spí tam v ^{Gmi} růžích,
^{Cmi} čeká dívka ^F dál, spí tam v ^{Gmi} růžích.

Šťestí je krásná věc

Richard Müller

^{C, G7, C} Například východ slunce ^{Emi7} a vítr ve vět ^F
vích ^{Dmi, G7}
^C anebo píseň tichou ^{Emi7} jak padající ^F sníh ^{Dmi, G}
^{Dmi7} tak to prý nelze ^{G7} koupit za ^C žádný pení ^F ze
jenže ^C zbejvá spousta ^F věcí ^C a ty ^{D7} koupit ^G lze.

Jó vždyť víš štěstí je krásná věc
vždyť víš štěstí je krásná věc
štěstí je tá krásná a přepychová věc
ale prachy si ^{G7} za něj nekou ^C piš. ^{G7}

Jó kartón marlborek a taky porcelán
s modrejma cibulkama – tapety, parmazán
pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein
tak možná že to není štěstí ale je to fajn.

®:

Například východ slunce a vítr ve větvích
anebo píseň tichou jak padající sníh
tak to prý nelze koupit za žádný peníze
jenže zbejvá spousta věcí - a ty koupit lze.

Takovej východ slunce je celkem v pořádku
peníze mám ale radši – ty stojěj za hádku
a proto když se dočtu o zemětřesení
nebo o bouračce no tak řeknu: k neuvěření.

2 x ®:

Traktor

Visací Zámek

^G Jede traktor je to Zetor
Jede do hor vorat brambor

Zemědělci brambor zasejí
Potom pohnojí
A pak zas vyrejí
Mládenec si kapsu namastí
Prachama zachrastí
Na děvů povětrnou

[: Kriminalita, kriminalita
kriminalita mládeže :]

Mládenec a děvů spolu jdou
Před novou hospodou
Hrozně se radujou
Nejdřív se tu spolu opijem
Družstevní prase zabijem
A pak si užijem

Kriminalita...

Mládenec se hrozně opije
Družstevní prase zabije
A pak se vzpamatuje
Svého činu ihned lituje
Za mříže putuje
I s děvů povětrnou

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

Václav Neckář

H7/4 Jak ^D můžeš bejt tak ^{H7} krutá
^G copak nemáš kouska citu v ^A těle

Tu ^D kytáru jsem koupil kvůli tobě
a dal jsem za ni celej tátův ^A plat
Ta ^D dávno ještě ^{D7} byla ve vý ^G robě ^{Gmi}
a já už ^D věděl ^A co ti budů ^D hra-a-át ^A

To ještě rostla v javorovém lese
a jenom vítr na to dřevo hrál
a já už trnul jestli někdy snese
žár, který ve mně denně narůstal

®:

S tou ^{Hmi} kytárou ted' stojím před tvým ^{F#mi} domem
měj ^{Hmi} soucít aspoň k ^{D7} tomu javo ^{Emi} ru ^A
Jen ^D kvůli tobě ^{D7} přestal býti ^G stromem ^{Gmi}
tak už nás ^D oba ^A pozvi naho ^D ru.

Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě
a dal jsem za ni celej tátův plat
Ta dávno ještě byla ve výrobě
a já už věděl, co ti budu hra-a-át

®:

Už to nenapravím

Samson

®:

^G Vap tap tap ... ^{Cmi, F G#, G, Cmi, G, Cmi, F, G#, G Cmi, G}

^{V Cmi} devět hodin dvacet pět ^F mě opustilo štěstí,
ten ^{G#} vlak, co jsem jím měl jet, na koleji ^G dávno
^{G7} nestál,
v ^{Cmi} devět hodin dvacet pět ^F jako bych dostal
pěstí,
já ^{G#} za hodinu na náměstí měl jsem ^G stát,
ale v ^{G7} jiným městě.

Tvá zp ^{C7} ráva zněla prostě a byla tak krátká,
že ^{Fmi} staviš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
^B zadní otevřená, ^G zadní otevřená,
já ^{C7} naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
^{Fmi} to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
^B že jsi unavená, ^G ze mě unavená.

®:

Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že
dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou
touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik
přesně, nevím.

Pak jedenáctá byla a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

®:

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Solo/Předehra: ^{Ami} F ^G ^{Ami} ^{Ami} ^{Ami} ⁶ ^{Ami} ⁷

^{Ami} Láska je jako ^F večernice ^G plující černou ^{Ami} oblohou,

^{Ami} zavřete dveře ^F na petlice, ^G zhasněte v domě ^{Ami} všechny svíce!

^{Ami} A opevněte svoje ^F těla, ^G vy, kterým srdce ^{Ami} zkameněla.

Mezihra: ^C ^G ^{Ami} ^F ^D ^D ^{Dmi} ^{Emi} ⁷ ^{Ami} ^{Ami} ⁶ ^{Ami} ⁶

^{Ami} Láska je jako krásná ^F loď, ^G která ztratila ^{Ami} kapitána,

^{Ami} námořníkům se třesou ^F ruce a ^G bojí se, co bude ^{Ami} zrána!

^{Ami} Láska je jako bolest z ^F probuzení a ^G horké ruce ^{Ami} hvězd,

^{Ami} které ti oknem ^F do vězení ^G květiny sypou ^{Ami} ze svatebních cest,

^{Ami} které ti oknem ^F do vězení ^G květiny sypou ^{Ami} ze svatebních cest.

Mezihra: ^C ^G ^{Ami} ^F ^D ^D ^{Dmi} ^{Emi} ⁷ ^{Ami} ^{Ami} ⁶ ^{Ami} ⁷ ^{Ami} ⁶ ^{Ami} ⁷

^{Ami} Láska je jako ^F večernice ^G plující černou ^{Ami} oblohou!

^{Ami} Náš život hoří ^F jako svíce a ^G mrtví milovat ^{Ami} nemohou!

^{Ami} Náš život hoří ^F jako svíce a ^G mrtví milovat ^{Ami} nemohou.

Velmi nesmělá

Jablkoň

^{Ami} Potkali se v pondělí v ^{Emi} pondě ^{Ami} lí

^{Ami} Byli velmi nesmělí ^G nesmě ^{E7} lí

^C A tak oba dělali ^{Dmi}7 dě ^{D#mi}7 la ^{Emi}7 lí

^{Ami} Jakoby se neznali ^{Emi} nezna ^{Ami} lí

V úterý sebral odvalu odvalu

Odhodlal se k pozdravu pozdravu

A pak v citové panice panice

Prchali oba k mamince mamince

®:

^C Sema ^E for popásá ^F chodce

motorky ^C auta ^G tramva ^C je

A všechny ^E cesty dneska ^F vedou

/: ^C do pekla i ^G do rá ^{C(Ami)} je :/

Ve středu spolu postáli postáli

Dívali se do dáli do dáli

A do dáli se dívali dívali

I když už spolu nestáli nestáli

Ve čtvrtek přišel první zvrát první zvrát

Prohlásil že má ji rád má ji rád

A ona špitla do ticha do ticha

Že na ni moc pospíchá pospíchá

®

V pátek to vzal útokem útokem

Jak tak šli krok za krokem za krokem

Přesně v šestnáct dvacet pět dvacet pět

Zavadil loktem o loket o loket

V sobotu ji chyt za ruku za ruku

Hlavou jí kmitlo je to tu je to tu

A jak hodiny běžely běžely

Drželi se drželi drželi

®

V neděli už věděli věděli

Že jsou možná dospělí dospělí

A tak při sedmém pokusu pokusu

Dal jí pusu na pusu na pusu

Když zas přišlo pondělí pondělí

Příšerně se styděli styděli

A tak oba dělali dělali

Jakoby se neznali neznali

Za svou pravdou stát

Spirituál Kvintet

1.

Máš^{Hmi} všechny trumfy mládí a^A ruce čistý^{Hmi}

máš,

jen^{Emi} na tobě teď^{Hmi} záleží, ^{F#7} na jakou hru^{Hmi} se dáš.

® /: Mu^{Hmi} síš za svou pravdou ^{F#7} stát, musíš za svou pravdou^{Hmi} stát. :/

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl, už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

®/: /: Že máš za svou pravdou stát. :/ :/

Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad', už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

® /: /: Takhle za svou pravdou stát. :/ :/

Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas, tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

® /: /: Neměl za svou pravdou stát. :/ :/

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

1.

® /: /: Musíš za svou pravdou stát. :/ :/

Zafúkané

Fleret

Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2 F

F F F Ami A2 Ami A2

Ami Větr sněh^{A2} zanésl z^{Ami} hor do^{A2} polí,

Ami já idu^C přes kopce, ^G přes údolí^{Ami},

^C idu k tvej^G dědině zatúla^C nej,

F cestičky sně^C hem sú^E zafúkané. Ami F7maj Ami E4sus

Ref.: Ami Zafúkané^C, ^G zafúkané^C

F kolem mňa vše^C cko je^{Dmi} zafúkané^E

Ami Zafúkané^C, ^G zafúkané^C,

F kolem mňa^C fšECKO je^E zafúkané Ami Emi D G H7 Emi D G H7 Emi

Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bit ho slyším, snád' enom pár kroků mi zostává, a budu u tvého okénka stát.

R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/

Od tvého okna sa smutný vracám, v závejoch zpátky dom cestu hledám, spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopy - sú zafúkané.

R.: /: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Zůstat tam, kde jsem

Slávek Janoušek

St^G alo se mi to jednou v noci,
z^{Emi} a přehradou štěkali psi,
n^{Ami7} ikdy nezapomenu na ten pocit,
j^{D/F#} enom to jsem věděl, že tě moc chc^G i,^{Emi}
jenom to jsem v^{Ami7} ěděl.^{D/F#}

Stál jsem před tvým zavřeným stanem,
rukou sahal na jeho zip,
vtom představil jsem si ráno, až vstanem,
co když neotevřít by bylo líp, by bylo líp,
co když neotevřít by bylo líp.

®: Z^G ůstat tam, kde js^{Ami7} em, d^G okud noc je
tichá,
zůstat tam, kde js^{Ami7} em, když láska v^G e mně
vzrušeně dýchá,
z^{Emi} ůstat tam, kde js^{Ami7} em, nechat ji v s^G obě
naplno rozeznít,
z^{Emi} ůstat tam, kde js^{Ami7} em,
protože c^B o když jinak zmizí^C , než se rozedn^G í?

Měsíc se mi ironicky šklebil,
ve vodě se třpytila loď,
chvíli jsem dělal, že jsem tu vůbec nebyl,
když jsi zašeptala: "Už ke mně pojd', pojd',
já vím, že jsi tady někde, tak už pojd'!"

Naděnej, jen mi trochu přišlo líto,
že měsíc zhasnul, za mrak se skryl,
a že už jsem neměl kdy a proč říci jí to,
že stojí za to toužit o chvíli dýl, o chvíli dýl,
že stojí za to toužit o chvíli dýl.

®: Zůstat tam, kde jsem, dokud noc je tichá,
zůstat tam, kde jsem, když láska ve mně vzrušeně
dýchá,
zůstat tam, kde jsem, nechat ji v sobě naplno
rozeznít,
zůstat tam, kde jsem,
protože láska někdy zmizí, než se rozední,
protože l^B áska někdy zmizí^C .^G ..

Ženy mužů

Epy De Mye

kapo V

^C Svěřit se křídům^F falešným a^C silou neč^G stou
se vznést
^C a najít pole^F božích vín to^C stojí^G někdy^C trest.
^F Čekají na šťastné^C přistání^{Ami} umět tak směry^G
bouří vést
co^{Ami} ještě^{Emi} všechno^F musí^{Emi} snést ženy^F
mužů^G léta^C vých.

Ke skále denně přikován a na barevných nitkách
svět
těžký vrchol je překonán do sbírky další květ.
ekající dole na zemi umět tak pevná lana plést
co ještě všechno musí snést ženy mužů lezoucích.

Oporu svou mít ve zbrani a domů dálka celý svět
jenom se zítra ubránit a pak se vrátit zpět.
Čekající denně na návrat umět tak zahnat černou
zvěst
co ještě všechno musí snést ženy mužů statečných.

Svůj svět mít doma v komoře a ze snů z dětství
stavět hrad
točí se vláčky v oboře až večer cítit hlad.
Čekající doma v kuchyni umět tak nudu prostě
smést
co ještě všechno musí snést ženy mužů domácích.

Domů se po schodech potácet a nadávat už i na
sebe
před zraky ženy se vytrácet zamčené postele.
Čekající s pláčem v předsíni umět tak znovu chlapa
svést
co ještě všechno musí snést ...

... ženy mužů létavých ženy mužů lezoucích
ženy mužů statečných ženy mužů domácích.

Čekající s pláčem v předsíni umět tak znovu chlapa
svést
co ještě všechno musí snést ženy mužů ztracených